„**Gazeta Lwowska**“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 40. Sobota 19. Lutego 1870. **Rok wydania 60.**

Część urzędowa.

Dnia 17. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został IV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 11. Dokument komisyi z d. 6. grudnia 1869 na budowę kolei żelaznej z Hohenstadt na Mährisch-Schönberg do Zöptau.

Nr. 12. Rozporządzenie ministra spraw zewnętrznych z d. 15. lutego 1870 względem przeniesienia spraw bezpieczeństwa publicznego do zakresu działania ministerstwa spraw wewnętrznych.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. D. 16. b. m. odbyło się posiedzenie komisyi adresowej, na którem toczyła się dalej dyskusya w sprawie dalmatyńskiej. Ze strony rządu obecnym był minister spraw wewnętrznych dr. Giskra i minister obrony krajowej Fml. Wagner.

Pierwszy przemówił dep. Lapenna i twierdził, że jedynie ustawa o landwerze nie mogła wywołać powstania. Pierwszy wybuch nastąpił bowiem 7. października w Ledenicach, gdzie nikt nie był obowiązany do służby w landwerze.

Deputowany Ljubissa przemówił po włosku i utrzymywał w końcu, że wojnę prowadzono po barbarzyńsku, że powstańcy nie dopuścili się okrucieństw.

Minister dr. Giskra pozostawił odpowiedź na to twierdzenie ostatnie ministrowi obrony krajowej, a natomiast odpierał inne zarzuty podniesione przez poprzedniego mowcę. Dr. Giskra uderzył najpierw na zarzut Ljubissy, że rząd nie przyjął propozycyi księcia Czarnogóry, który chciał wysłać senatorów dla uspokojenia ludności. Minister rzekł: Krok ten rządu nie może nikt zganić, kto ma poczucie o godności Austryi. Następnie wskazał minister dr. Giskra na ten fakt, że tylko ludność grecko-wschodniego wyznania na granicy oparła się wspomnionej ustawie i rzekł w końcu: Niezawodnie starały się zewnętrzne wpływy o to, by wśród niechęci przeciw nowej ustawie dalszy opór zorganizować i wspierać. Ogniskiem i punktem wyjścia powstania był sąsiedni kraj czarnogórski, którego książę mimo swej lojalności i szczerych usiłowań zachowania najściślejszej neutralności nie mógł powstrzymać sympatyi swych poddanych, którzy ciągle wspierali powstańców. Faktem jest dalej, że tylko gminy graniczące bezpośrednio z Czarnogórą chwyciły za broń, wiadomo, że rodziny i trzody powstańców znalazły w Czarnogórze przytułek, że powstańcy otrzymywali od Czarnogórców pożywienie, pomoc i amunicyę, i że wreszcie powstańcy przed nadchodzącem wojskiem uciekali zawsze za granicę czarnogórską. Faktem jest także, że mieszkańcy z okolic Risano udali się do Czarnogórców z tem wyraźnem zapytaniem, czy mogą liczyć na ich pomoc; faktem jest dalej, że przewódźcy powstania w Zuppie i Pobori są zaprzyjaźnieni spokrewnieni z wpływowymi ludźmi w Czernogórze i że jeden z takich przewódźców Paskowicz zbiegłszy po morderstwie popełnionem z Austryi, trudni się przemysłem w Cettinje. Wiadomo jest dalej, że deputacya złożona z 30 ludzi udała się do namiestnika i wyznała, że nie ustawa o landwerze, lecz serbsko-słowiańska agitacya wywołała zbrojny wybuch powstania.

Mowę tę zakończył minister dr. Giskra oświadczeniem, że posiada akta stwierdzające te fakta, i że w imieniu rządu oczekuje ze spokojem formalnego oskarzenia, które deputowany Ljubissa zapowiedział.

Następnie zabrał głos minister obrony krajowej fml. Wagner i odpierał tożsamo zarzuty deputowanego Ljubissy a mianowicie twierdzenie jego, że stronnictwo, którego on jest reprezentantem, a także i popi starali się powstrzymać wybuch powstania. Minister fml. Wagner oświadczył, iż przeciwnie wydział popów prowadzących powstańców do walki i podburzających lud do powstania. W końcu swej mowy minister fml. Wagner odpierał zarzut deput. Ljubissy, iż wojna prowadzona była po barbarzyńsku.

Deputowani br. Tinti i Grocholski zapytują, jakie instrukcye otrzymali od ministerstwa jenerałowie Rodich i Auersperg.

Na to pytanie odpowiedział minister dr. Giskra, iż rząd jest gotów przedłożyć instrukcyę daną jenerałowi Rodichowi.

Deputowani dr. Schindler, dr. Rechbauer i hr. Spiegel zapowiedzieli kilka interpelacyi do rządu.

W końcu uchwalono, by na przyszłe posiedzenia komisyi nie proszono już ani hr. Taaffego ani deputowanego Ljubissy.

Hr. Taaffe nie był obecnym na tem posiedzeniu. Według doniesienia „Reichsrathscorrespondenz“ miał hr. Taaffe oświadczyć dr. Grocholskiemu, że nie myśli tłumaczyć się jako deputowany z tego, co uczynił będąc ministrem.

— Dnia 15. b. m. wieczorem o godzinie $6^{1}/_{2}$ zeszło się w sali posiedzeń izby 52 deputowanych na zaproszenie dr. Mayerhofera dla porozumienia się co do ustawy o podatku zarobkowym, która nazajutrz przyjść miała na porządek dzienny.

Na zgromadzeniu tem byli obecni ministrowie dr. Giskra, dr. Brestel i br. Plener.

Przy dyskusyi zabierali głos: dr. Stamm, dr. Mayerhoffer, Wolfrum, Liebig, Schier, Hanisch, Skene, Lippmann, dr. Grocholski, dr. Merktlitsch, dr. Rechbauer, dr. Roser i minister finansów dr. Brestel.

Przedmiotem dyskusyi było kilka paragrafów ustawy. Stanowczej uchwały nie powzięto. Zgodzono się tylko na to, że należy prędzej odrzucić całą ustawę niżeli głosować za §. 19. w takiej formie, jaką większość komisyi przedłożyła.

Posiedzenie skończyło się o godz. 9. wieczorem.

— O najważniejszych kwestyach bieżącej sesyi Rady państwa pisze korespondent wiedeński do „Bohemii“: „Projekt ustawy o bezpośrednich wyborach jest już przygotowany w ministerstwie spraw wewnętrznych. Autorem tego projektu jest dawny szef sekcyi a obecny minister rolnictwa dr. Banhans. Projekt ten podwaja liczbę deputowanych i zatrzymuje dawny system grup, czego sobie Sejm czeski i morawski życzył. Rząd przedłoży ten projekt bardzo rychło jeszcze w tej sesyi Rady państwa, skoro tylko dobrze wybada usposobienie izby, gdyż jak wiadomo do uchwalenia tej ustawy potrzebną jest większość dwóch trzecich części głosów. Niektórzy utrzymują, że rząd liczy i bezpośrednie wybory do tych gwarancyi, których żąda od delegatów galicyjskich. Twierdzenie to nie jest zupełnie słusznem. Nie byłoby to bowiem gwarancyą lecz tylko pewnem odwzajemnieniem się za koncesye. Gwarancya prawdziwa polega na tem, by przewódzcy Polaków tak samo jak to przy węgierskim układzie uczynił przewódca Węgrów Deak, oświadczyli, iż kraj zaspokojony temi koncesyami z nowemi żądaniami nie wystąpi. Gdyby dzisiejsi delegaci galicyjscy podobnego zapewnienia dać nie mogli, natenczas rezolucya odłożonaby oczywiście być musiała aż do chwili, w której dałaby się ta gwarancya osiągnąć. Rząd nie myśli wcale zwlekać tej sprawy, gdyż owszem pragnie jaknajprędzej jej rozwiązania i już zgodził się na pewne koncesye. Że koncesye te nie są drobne poznać można ztąd, iż nawet §. 8. rezolucyi, na który Polacy największy nacisk kładą, zostałby przyjęty w razie osiągnięcia tej rękojmi, której żąda rząd. Trzecią ważną sprawą jest kwestya konkordatu wniesiona znowu na porządek dzienny przez wniosek dr. Rechauera. Niedawno twierdzono, że rząd przystanie na zaprowadzenie obowiązkowych ślubów cywilnych, ale nie na zniesienie konkordatu. Niewidzieliśmy jednakże dotąd nigdzie wzmianki o projekcie, który rząd przygotowywał jeszcze wtedy, gdy dr. Hasner był ministrem oświaty. Jestto ustawa, która ma uregulować stanowisko duchowieństwa i stosunek niższego duchowieństwa do wyższego. Co do zniesienia konkordatu możnaby zapytać: Co zostało dotąd z konkordatu po uchwaleniu ustaw zasadniczych państwa, które znoszą artykuł XIV. po uchwaleniu ustaw o ślubach i szkołach? Zostało chyba tylko prawo mianowania biskupów i kanoników i kilku próżnych frazesów.“

Berlin. Pierwszemu posiedzeniu izby północnoniemieckiej brakło wielu członków do kompletu. Izba składa się prawie z 300 członków. Obecnie 149 członków wystarcza do powzięcia uchwał, lecz na pierwsze posiedzenie przybyło zaledwie 111.

Paryż. „France“ i „La Presse“ donoszą zgodnie: „Arcybiskup paryski donosi z Rzymu pod d. 2. b. m. że wróci około świąt Wielkiej nocy do swej dyecezyi, gdyż sobór do tego czasu skończy swe czynności lub odroczy je aż do grudnia.“ W piśmie tem adresowanem do msgr. Surat archidyakona z Notre-Dame a odczytanem paryskiemu duchowieństwu wspomina msgr. Darboy z wdzięcznością o serdecznem przyjęciu, którego doznał od papieża w Rzymie.

— W Paryżu d. 14. b. m. odbyły się rewizye w wielu domach. Aresztowano nawet, jak wieść niesie wiele osób. Większa część rewizyi odbyła się w pomieszkaniach robotników. Ciągle jest mowa o spisku, który policya jak twierdzi odkryła i do którego przywiązuje wielkie znaczenie. D. 13. b. m. była znowu rewizya w redakcyi „Marsylianki“. Szukano podobno listów na których miał być podpisany Hieronim Napoleon, ale nic podobnego nie znaleziono. Wytoczono obecnie dwa procesa prasowe, jeden przeciwko „Marsyliance“ za artykuł z 9. b. m., w którym rozprawa odbędzie się d. 17., drugi przeciwko „Reveil“ za artykuł poświęcony obronie p. Megy, zabójcy ajenta policyi Mourota. Powiedziano w tym artykule, że Megy użył broni tylko dla własnej obrony, ponieważ chciano go aresztować w nocy, co jest zabronionem. Kilka procesów prasowych ma się także odbyć na prowincyi. Wdowa po ajencie policyjnym Mourocie otrzymała pensyę wynoszącą około 2000 franków rocznie; urzędnicy bowiem z prefektury policyjnej zebrali dla niej pomiędzę sobą około 10.000 franków, co przyniesie 500 franków rocznego dochodu, miasto Paryż daje jej 800 fr., a ministeryum 600 franków rocznie.

— Niektóre dzienniki paryskie, pisze „Fr. Corr.“, a mianowicie „Public“ zajęły w rumuńskiej kwestyi żydowskiej fałszywe stanowisko, które w Bukareszcie uważane być może niesłusznie za objaw publicznej opinii na Zachodzie. Skłoniło to pana Cremieux do napisania bardzo długiego listu do „Public“, z którego wyjmujemy ustęp następujący: „Więcej niż 200.000 żydów jest narodowości rumuńskiej. Ich ojcowie i przodkowie urodzili się w Rumunii. Od kilku stuleci osiedlili się Żydzi pomiędzy gościnnym i szlachetnym narodem rumuńskim, który nigdy nie pokazał braku tolerancyi. Nierozsądna polityka, która od czasów Bratiana wywołała okropne prześladowania, znajduje w ministerstwie i izbie obronę. Ludzie ci mniemają już, że prześladowanie żydów jest właściwie prześladowaniem cudzoziemców. Sprawę nieszczęśliwych mych współpracowników przedkładam książętom panującym dziś nad temi 8 narodami, które w r. 1858 tak chętnie przypuściły Rumunię do rzędu wolnych i niezawisłych państw. Proszę ich o sprawiedliwą i pokojową interwencyę. Tej interwencyi wymagają nietylko święte prawa ludzkości, lecz także i traktat międzynarodowy, który ukonstytuował rumuński naród.“

— Rochefort wystosował następujące pismo do prefekta policyi. Panie Prefekcie! Chociaż ustawa rozmaitemi karami zagraża urzędnikom za otwarcię

listów pisanych do trzecich osób, jeżeli nie są przedmiotem śledztwa sądowego, to jednak Wasz regulamin więzienny przepisuje, że żaden list napisany przez więźnia, lub do więźnia przysłany, nie może być doręczonym, dopóki go dyrektor więzienia nie zawidymuje. Szczególne moje położenie jako deputowanego i naczelnego redaktora pisma politycznego znagla mię zapytać Cię Panie prefekcie, czy rozporządzenia te, zresztą zupełnie dowolne, nie są względem mnie istotnem naruszeniem prawa francuskiego? Gdy np. posyłam do dziennika artykuł przeciwny pańskim zasadom, oczywiście nie omieszkasz Pan przyznać sobie prawo konfiskaty. Gdy jednak zniesioną jest cenzura w sprawach prasowych, popełniasz Pan ze świadomością rzeczy przestępstwo nadużycia władzy urzędowej, ponieważ nie będąc pozbawionym praw politycznych, mam prawo pisywania do dzienników. Nie jesteś Pan więc wcale kompetentnym do sądzenia o większem lub mniejszem niebezpieczeństwie, jakie artykuły moje wywoływać mogą, a poddając je swemu sądowi, wdzierasz się w zakres działania władzy państwa. Ż drugiej strony niesłusznem jest, że gdy zechcę jako reprezentant pierwszego okręgu wyborczego przesłać do izby (gdzie zawsze jeszcze jestem uważany jako członek, ponieważ dziennik urzędowy zapisuje mię codziennie pomiędzy tymi, którzy nie głosowali), jaki wniosek np. względem budżetu prefektury policyi, Pan według własnego upodobania możesz na to pozwolić lub nie, to jest, masz Pan prawo czuwać nad mojemi pismami i czynnościami, podczas gdy na mocy powszechnego prawa głosowania ja wybrany zostałem, aby czuwać nad pańskiemi czynnościami. W takim stanie rzeczy Panie Prefekcie zdaje mi się słusznem i sprawiedliwem, aby moje pisma do izby, tudzież artykuły przeznaczone do mego dziennika były uwolnione od wizy dyrektora więzienia św. Pelagii, albo przynajmniej, aby nikt nie przyznawał sobie prawa zmieniać moje projekta do ustaw lub artykuły, które piszę pod zasłoną praw, a których skutku wiza pańska nie osłabi bynajmniej, jeżeliby miały być ścigane sądownie. Jeżeli Pan sądzisz, że dowolnie ułożony regulamin więzienny, o ile dotyczy listów, musi być względem mnie przestrzeganym, ujrzę się Panie Prefekcie zmuszonym nie wykonywać obowiązków deputowanego i nie pisywać do mego dziennika. Samowolą swoją dasz Pan naukę sędziom, którzy mię skazali, przyczyniając do ich wyroku karę, której mię poddać nie chcieli.

Florencya. Ponieważ król Wiktor Emanuel nie widział jeszcze wnuka swego, który się urodził w Neapolu, ma udać się tam d. 20. b. m. i jak upewniają zabawi w Neapolu cztery dni, poczem uda się na trzy dni do Turynu, a następnie d. 5. marca powróci do Florencyi.

Królewicz Humbert jadąc z Neapolu do Turynu zabawił krótki czas we Florencyi i konferował z rozmaitemi osobami a między innemi także z prezesem ministeryum. O czem konferowano, niewiadomo z pewnością. Jedni utrzymują, że królewicz miał przemawiać przeciwko zredukowaniu armii i że w tym względzie otrzymał zupełnie uspakajające zapewnienia có do wniosków, które minister wojny chce przedłożyć izbie. Według innych królewicz powstawał przeciwko zamierzonemu dla oszczędności zawieszeniu budowli portowych w Neapolu.

Rattazzi jak to można było przewidzieć odmówił stanowczo przyjęcia proponowanej mu prezydentury w izbie. Dzienniki zapełniają z tego powodu kolumny swoje licznemi domysłami co do przyszłych kandydatów na tę posadę. Otwarcie izb ma już wkrótce nastąpić, a dotąd jeszcze nie wiadomo nic pewnego ani co do obsadzenia prezydyum ani co do ugrupowania się stronnictw. Wszyscy jednak w tem się zgadzają, że rząd będzie musiał stoczyć wiele zaciętych walk, a są nawet tacy, którzy twierdzą, że nie obejdzie się bez rozwiązania izby.

Medyolan. W skutek rewolucyjnych proklamacyi, które się w ostatnich dziach pojawiły, niektóre dzienniki a mianowicie „Gazzetino Rosa“ występują z planami użycia teroryzmu dla stłumienia tego rewolucyjnego ducha. Dziennik ten żąda odnowienia konwentu i wprowadzenie gilotyny. Domyślać się można, że publiczność medyolańska potępia zarówno te proklamacye i te cyniczne plany. Elukubracyi tych zresztą nikt nie czyta.

Kronika.

(Wykaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy.) Dyrekcya policyi we Lwowie ukarała w pierwszej połowie b. m. następujących fiakrów i dorożkarzy:

Za samowolwą zmianę stanowiska dorożkarza l. 154. Za odmówienie jazdy fiakrów l. 7, 20, 33; dorozkarzy l. 40, 106, 107, 129. Za wyrywanie się z miejsca fiakier l. 6. Za wykroczenie przeciw porządkowi przy odwożeniu gości na bal, dorożkarz l. 157. Za prędka jazdę fiakier l. 32, dorożkarzy l. 109, 205, 209, 212. Za zostawienie powozu bez dozoru fiakra l. 45, dorożkarzy l. 7, 11 131. Za wykroczenie przeciw porządkowi na dworcach kolejowych dorożkarzy l. 63, 174. Za przekroczenie taksy omnibus l. 4, 5, 6, dorożkarzy l. 44, 62, 64, 75. Za nieochędóstwo w powozie dorożkarz l. 42. Za niestawienie się na dworcach kolejowych fiakrów l. 13, 16, 17, 26. Za opilstwo fiakra l. 4, dorożkarzy l. 154, 186. Za nieostrożną jazdę dorożkarz l. 40. Za nieprzedstawienie woźnicy fiakra l. 49, dorożkarzy l. 70, 212, 173, 139, 154. Za niestawienie się w czasie oznaczonym fiakra l. 17, dorożkarza l. 160. Za wykroczenie przeciw porządkowi przed teatrem fiakra l. 46.

(Pożar.) Dnia 2. b. m. zgorzał dom włościański w Hwoździe w pow. bohorodczańskim, przyczyna niewiadoma, szkoda wynosi 130 złr.

(Zabójstwo.) W Krasnoilli w pow. kossowskim na weselu u jednego z włościan w d. 12. b. m. dwie kobiety pobiły się, przyczem jedna z nich uderzyła Paraskę Tedenczuk w głowę tak silnie, że ta w kilka godzin w skutek odniesionej rany umarła.

(Spis osób, które się złożeniem datków pieniężnych od powinszowań noworocznych 1870 uwolnili.) Zakład gazowy 6 złr., Asekuracya „Azienda Assicuratrice“ w Tryeście 10 złr., profesorowie c. k. gimnazyum akadem. 4 złr. 46 c., jeneralna ajencya 1go węgierskiego Towarzystwa ubezpieczeń 2 złr., Markiewicz & Wojczyński 1 złr., Franciszek Dziedzic 10 c., Jan N. 30 c., Franciszka Herbinger 50 c., Dr. Eduard Hofmann 1 złr., Emilia Gerczak 10 c., Apolinary Stokowski 1 złr., Edmund Milikowski 1 złr., J. z Wolan Wolański 1 złr., Antoni Sklepiński 2 złr., Filia Banku angielsko-austryackiego 25 złr., c. k. radca dworu Auffenberg 1 złr., c. k. radca sądu kraj. Lidl 50 c., c. k. oficyał dep. rach. Kozaurek 50 c., Antonina Dziamska 3 złr., Teodor Torosiewicz 2 złr., Konwent OO. Franciszkanów 3 złr., Apolonia de Sellyey 50 c., P. T. Erwin hr. Neipperg 20 złr., Jan Götz 1 złr., F. Szczepan Wiethe 40 c., Ludwika Płoszczańska 20 c., C. Majewska 20 c., Hütter A. 10 c., Gal. kasa oszczędności 10 złr.. B. Doliniański 2 złr., hr. Siemińska 10 złr., August Strohuber 1 złr., Franciszek Rolny 35 c., Zygmunt Denkstein 50 c., Piotr T. 40 c., Cecylia Podhorodyńska 1 złr., Maurycy Nirenstein 1 złr., A. O. Mieses 2 złr., Przerąb-Hauenschield 1 złr., Józef Eminowicz 2 złr., Boroński 50 c., Mikołaj Petuł 50 c., Dziedzicki 50 c., Kolasiński 1 złr., Lewakowski 50 c., Budwiński 1 złr., Julian S. 1 złr., A. J. P. 50 c., Kostro 1 złr., J. Wurst 1 złr., Maurycy Herdliczka nadinżynier 1 złr., Jakób Landes 25 c., Mendel Tomisch 50 c., Dr. Józef Malinowski 1 złr., Jan Strömer 30 c., Józefa Piotrowska 50 c., Marceli Tarnawiecki 2 złr., Józef Merwart 1 złr., Trusz 1 złr., Mochnacka 1 złr., Wojczyńska 1 złr., Albert Saar 2 złr., Aleksander Jasiński 1 złr., B. W. 50 c, Paweł Skwarczyński 1 złr., F. R. 30 c., Pietrosch & Schneider 50 c., L. Janowski 50 c., E. Lewicki 50 c., Filia austr. Banku centralnego 5 złr., Maly 1 złr., Ludwika Pfaff 1 złr., Frydryk Schubuth 1 złr., Franciszek Kocholl 1 złr., Ignacy Stahl 1 złr., J. N. 1 złr., G. Sopuch 1 złr., Maryanna Baczyńska 1 złr., Mateusz Kerschbaum 1 złr., Wilhelm Riedel 50 c., Pfink Gustaw 40 c., Gal. Towarzystwo kredytowe ziemskie 10 złr., Krasicki 3 złr., Tadeusz Starzewski 2 złr., Adolf Rechen 1 złr., Żmudziński 1 złr., Karol Rogajski 1 złr., Dr. Franciszek Kotter 1 złr., Anna Köller 1 złr., Turkuł 1 złr., Roiński 2 złr., Jander 1 złr. Razem 181 złr. 36 c.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

— Najbogatszy człowiek w Ameryce. Jeden z nowoyorskich dzienników podaje o p. Williamie B. Astor, właścicielu słynnego Astorhouse i założycielu biblioteki Astora następujace szczegóły: Jestto najbogatszy człowiek w Ameryce. O wielkości jego majątku rozmaicie mówią; najogólniej jednak utrzymują, że dochodzi do sześćdziesięciu milionów dolarów. P. Astor nie lubi o tem mówić nawet z najzaufańszemi przyjaciółmi. Ojciec amerykańskiego bogacza trzymał sklep z futrami w Broadway, a dorobiwszy się większego mienia, posłał syna do Heidelberga na dokończenie kształcenia. Oprócz majątku ojca znacznie przez spekulacye pomnożonego, odziedziczył syn po wuju pół miliona dollarów. Astorhouse został jeszcze w 1835 r. przez ojca zbudowany. Najstarszy Astor umarł w 1848, a majątek jego na 20 milionów dollarów szacowano. Wszystkie oczy zwróciły się wtedy ku posiadaczowi tak olbrzymiego mienia, — ale na Williama Astor ta nagła świetność położenia żadnego nie wywarła wpływu. Ojciec jego zostawił znaczną sumę na korzyść miejsca, w którem się urodził t. j. dla Waldorfu w Niemczech — p. Astor posłał tam jednego ze swoich synów poleciwszy mu urządzenie zakładu wsparcia dla biednych, bez względu na wiek, płeć i wyznanie. W tej dobroczynnej instytucyi sieroty kształcone są w różnych rzemiosłach; prócz tego znajduje się oddział, dla ciemnych, głuchych i niemych. „Dumny jestem z posiadania Astorhouse w Nowym Yorku“, mówił kiedyś p. Astor, „ale Astorhouse w Waldorfie w większą mię dumę wprawia. — Pierwszy może upaść, drugi będzie istniał, dopóki istnieje Waldorf, dopóki w Waldorfie biedni istnieć będą.“ Biblioteka założona na żądanie ojca, jest to wspaniały gmach, który z początku miał 65 stóp frontu, na 120 głębokości, ale następnie znacznie został powiększony. Przyrząd do ogrzewania parą kosztuje 10.000 dol., książki (139.000 tomów) kosztowały prawie 300.000 dol., cały zaś zakład 750.000 dol. — P. Astor podobno na tem nie poprzestanie i zamierza do stojącego gmachu jeszcze skrzydło przybudować, pragnąc zrobić z pierwszej biblioteki w Ameryce najszacowniejszą w świecie.

(Teatr.) Odegrano wczoraj znaną już dobrze i we Lwowie a w Warszawie i Krakowie z szczególnem upodobaniem powtarzaną 3aktową komedyę Michała Bałuckiego p. t.: „Radzcy pana Radzcy.“ Autor chciał widocznie napisać komedyę, któraby od początku aż do końca niemal na każdym kroku pobudzała widza do nieustannego śmiechu i szalonej wesołości. Zamiar ten powiódł się, ale autor powodzenie to okupił ciężkiemi ofiarami, bo dla tego celu poświęcić musiał niejednokrotnie prawdziwy artyzm w wiązaniu scen i intrygi, rysunek charakteru musiał nieraz pociągnąć karykaturalnym pokostem, a w wyborze dowcipu przekroczył w niejednem miejscu stałe granice dobrego smaku a nawet i przyzwoitości. Cel taki nie odpowiada wielkiemu talentowi autora, który pięknemi powieściami swemi zjednać już sobie potrafił zaszczytne stanowisko.

Pani Hubertowa grała rolę starej panny (Eufrozyny) a to już podobno zastąpi wszelkie ocenienie jej gry. Pani H. bowiem w rolach tego rodzaju zawsze znakomicie wywiązuje się z swego zadania. Panna R. Popielówna grała rolę naiwnego podlotka, Helenki i w roli tej rozwinęła wszystkie zalety swego pięknego talentu i trafnego pojmowania charakteru. P. Linkowski (radzca Piotr Dziszewski) odegrał swą rolę z humorem, ale przebaczyć mu niepodobna przesady w tej scenie, w której pan radzca przekracza godziwą miarę w używaniu gorących napojów. Ta aż nadto prawdziwa i drastyczna trafność ruchów i maniery pijanego człowieka zaszkodziła bardzo sztuce i grze p. L. Opilstwo tylko przy nadzwyczajnej zręczności i umiarkowaniu autora i artysty może być przedmiotem komicznych efektów. Niestety artysta i autor nie umieli utrzymać się na prawdziwym stopniu artystycznego umiarkowania.

Po komedyi tej przedstawiono znaną, może aż zanadto operetkę G. N. Zaitza: „Załoga okrętu“.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 18. lutego. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 10 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 15 c. do 4 złr. 25 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 10 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 50 złr. — c. do 52 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 70 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

Lwów, 19. lutego. Na wczorajszym targu były następujące ceny zboża i innych artykułów: mierzyca pszenicy (84 ℔) 3 złr. 96 c., żyta (79 ℔) 2 złr. 4 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 7 c., owsa (48 ℔) 1 złr. 86 c., hreczki 2 złr. 16 c., grochu 2 złr. 10 c., ziemniaków 1 złr. 17 c., cetnar siana 1 złr. 48 c., słomy w okłotach 1 złr. 13 c., słomy na paszę 1 złr. 3 c., sąg drzewa bukowego 13 złr., sosnowego 10 złr.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu:									
	Starosól		Staremiasto		Stryj		Dolina		Rożniatów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4		4	10	4	.	4	20	3	75
„ żyta	2	25	2	45	2	30	2	60	2	25
„ jęczmienia . .	1	80	1	72	2	15	2	.	2	.
„ owsa	1	30	1	40	1	37	1	70	1	20
„ hreczki	.	.	4	75	2	15	2	10	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.		2	10	3	50	2	25
„ ziemniaków . .	1	.		95	1	.	1	.	1	10
Grochu	2	50	2	60	2	75	3	.	2	40
Cetnar siana	1	30	1	28	1	50	1	16	1	10
Sąg drzewa twardego	6	.	7	.	6	50	6	.	6	.
„ „ miękkiego	4	50	4	57	4	20	5	.	4	40
Funt mięsa wołowego	.	16	.	14	.	13		13	.	14
Miara wina	1	.	.	60	1	.	.	90	1	.
„ piwa	.	18		24	.	16	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	18	.	.	.	20	.	15
„ bez wiktu .	.	30	.	32	.	.	.	30	.	30

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 19. lutego. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi do rezolucyi galicyjskiej odrzucono wniosek względem wysadzenia komitetu do obrady przygotowawczej nad poszczególnemi punktami, a natomiast przyjęto wniosek, aby się w ogóle wstrzymać z głosowaniem dopóki ministerstwo nie wypowie swego zdania co do wszystkich punktów. Następnie debatowano nad punktem rezolucyi wzglę-

dem prawodawstwa handlowego. Wielu deputowanych dowodzą, że ta gałąź prawodawstwa należy do kompetencyi Rady państwa. Leonardi stawia wniosek, aby prawodawstwu krajowemu nadano prawo udzielania koncesyi na zakłady handlowo-przemysłowe z wyjątkiem banków mających prawo wydawania pieniędzy papierowych i spółek akcyjnych. Minister spraw wewnętrznych nie przywięzuje do tego punktu szczególnego znaczenia.

Następnie rozpoczęła się debata nad punktem rezolucyi względem prawodawstwa o przynależności. Minister spraw wewnętrznych oświadczył, że prawo przynależności do kraju i prawo przynależności do państwa zostają w ścisłym związku. Koncesya ta zniszczyłaby poczucie przynależności do państwa austryackiego. Rząd nie mógłby nigdy zgodzić się na to.

Ostatnia poczta.

Sztokholm, 17. lutego. Izba szwedzka przyjęła wniosek komisyi konstytucyjnej, który przyznaje chrześciańskim dysydentom i izraelitom prawo wybieralności do izby i prawo piastowania wszystkich urzędów w państwie z wyjątkiem wojskwych urzędów. W izbie wyższej głosowało za tą ustawą 93 przeciw 18, w izbie niższej za ustawą 116 przeciw 58. Sankcya królewska tej ustawy jest wątpliwą.

Konstantynopol, 12. lutego. Na zapytanie względem koncentrowania wojska tureckiego nad granicą czarnogórską odpowiedziała Porta, że wysłano do Antivari jedynie cztery bataliony. Kwestyą sporną pomiędzy rządem tureckim a włoskim względem parowca „Principe Carignano“, zatrzymanego przez tureckie okręty oddano szwedzkiemu posłowi jako sędziemu polubownemu do rozstrzygnięcia. Sześć nowych łodzi kanonierskich przeznaczono dla policyjnych i innych celów na morzu pomiędzy wyspami w Archipelagu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. lutego.

Hotel George: PP. Saulenfels F., c. k. nadradca skarb., z Krakowa. — Hr. Rey W., z Widełek.

Hotel europejski: Białoskórski S., ze Stan. — Jędrzyjewicz F., ze Żurawic. — Kochanowski J., ze Żółkwi.

Hotel angielski: Gniewosz A., z Klimkówki. — Grodzicki L., z Brianki. — Herman W., z Trościańca. — Jaruntowski J., ze Załanowa. — Jełowicki W., z Chudejowic. — Ujejski B., z Lubszy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. lutego.

PP. Czajkowski W., do Swirza. — Doms L., do Liska. Humnicki L., do Wiednia. — Korytko S., do Suchodołu. — Kotkowski A., do Hawłowic. — Pawłowski K., do Hulcza. — Poten F., do Łahodowa. — Rożański F., do Pałczyniee. — Rozwadowski S., do Kurowic. — Ustrzycki W., do Zamiechowa. Zarzycki M., do Polski. -- Hr. Zerontin P., c. k. porucznik, do Rzeszowa.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„An der blauen Donau“**, obraz sceniczny ze spiewami w 3 aktach.

Jutro (przedst. pol.): **„Galernik**, czyli: **Chłopcy czerwienni“**, obraz dramatyczny w 8 oddziałach, z niemieckiego; po raz pierwszy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 18. lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	235	75	236	75
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	205	—	205	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	107	—	108	—
„ pap. czerl. po 200 zŕr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	86	80	87	30
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	75	77	30
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	30	73	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	73	5	80
„ cesarski	—	—	—	—	5	77	5	83
Napoleondor	—	—	—	—	9	84	9	91
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50¾	1	51
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82¾	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. lutego. 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.45	70.55
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	232 —	234 —
„ „ „ 1839 piąta część losów	232.—	234.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90 —	91.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96.70	97.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.75	103.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	121.80	122.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	93.50	94.50
Bukowiny	73.25	74.—
Galicyi	73.50	74.—
Niższej Austryi	95.50	—.—
Siedmiogrodu	75.50	76.—
Węgier	78.75	79.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	331 50	332.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	266.10	266.30
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	960.—	970.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	724.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	595.—	596.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	188.—	189.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2120	2125
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	236.25	236.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	206.—	206.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	381.—	383.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	245.70	246 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	230.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	78.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.20
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	95.10	95.40
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.50	162.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.30	103.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.30	103.50
Hamburg za 100 M. B.	91.60	91.70
Londyn za 10 ft. szt.	124.10	124.25
Paryż za 100 fr.	49.25	49.30
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.82½	5.83½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89	9.90
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.35	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. lutego.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	60
„ „ z procentami z maja i listopada	60	60
„ „ w srebrze	70	45
Losy z 1860. roku	96	50
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	265	20
Londyn 10 funtów szterlingów	124	10
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	82½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(394) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 36. Ces. król. sąd powiatowy w Sokalu uwiadamia niniejszem Jakóba Kindlera za granicą przebywającego, że ks. proboszcz Leon Kowszewicz w dniu 5. stycznia 1870 L. 36 pozew o przyznanie i zwrot kosztów za żywienie jednego konia wniósł, na co termin do sumarycznej rozprawy na dzień 23go marca 1870 o 10tej godzinie przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu obżałowanego niewiadome, ustanawia sąd dla niego kuratora w osobie p. Ignacego Krausa, z którym spór według ustawy sądowej przeprowadzony będzie.

Obżałowany ma tedy wcześnie środki obrony ustanowionemu kuratorowi podać, lub innego obrońcę zamianować i sąd o tem uwiadomić, inaczej skutek opieszałości sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, dnia 9. lutego 1870.

(380) **Edykt.** (3)

L. 6672. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach ogłasza, że celem zaspokojenia należytości Zofii Kamińskiej w ilości 105 zł. z przynależ. odbędzie w dniach 8go, 15go i 22go marca 1870, każdą razą o godzinie 10. przed południem w kancelaryi c. k. notaryusza p. Znamirowskiego w Gorlicach egzekucyjna sprzedaż gruntu i stodoły pod l. k. 16 w Rzepieniku marciszewskim położonych, Jędrzeja Gogola własnych z tem, że ta realność przy pierwszym i drugim terminie tylko wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś za każdą cenę sprzedaną będzie.

Cenę wywoławczą stanowi cena szacunkowa 282 zł. w. a. Wadyum wynosi 28 zł. w. a.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 28. stycznia 1870.

(377) **Edykt.** (3)

Nr. 1227. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza dwóch w czasie pożaru miasta Stanisławowa dnia 28. września 1868 zatraconych weksli nastepujacej treści:

„Stanislau den 12. Juni 1868 pr. 212 fl. öst. W. vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Primawechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Zweihundert Zwölf öst. W. den Werth erhalten, und stellen es auf Rechnung ohne Bericht Fr. Maria Janocha in Stanislau. Meite Baron. Angenommen Maria Janocha, für mich an die Ordre des Hr. Izak Baron, Werth erhalten Meita Baron“ i

„Stanislau den 23. Juni 1868 pr. 993 fl. öst. W. Vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Primawechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Neunhundert Neunzig Drei ö. W., den Werth erhalten und stellen es auf Rechnung ohne Bericht. Fr. Maria Janocha in Stanislau. Meite Baron. Angenommen Maria Jañocha. Für mich an die Ordre des Hr. Izak Baron. Werth erhalten Meite Baron,“

aby te dwa weksle w 45 dniach od trzeciego ogłoszenia edyktu rachując temu c. k. sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, inaczej bowiem takowe na prośbę Izaka Baron za amortyzowane uznane będą.

Stanisławów, 1. lutego 1870.

(390) **Edykt.** (3)

Nr. 97. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu p. Jana Wolańskiego, iż Chaim Moisels jako opiekun małoletnich dzieci zmarłego Herscha Hirscha przeciw niemu i p. Olimpii Wolańskiej pod dniem 16. sierpnia 1869 l. 11858 prośbę o nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 1120 złr. w. a. do sądu tutejszego podał, w skutek czego też na podstawie wekslu z daty Stanisławów dnia 1. marca 1868 nakaz zapłaty pod dniem 15. sierpnia 1869 l. 11858 przeciw pozwanym jako akceptantom wekslowym wydany został.

Gdy miejsce pobytu p. Jana Wolańskiego sądowi nie jest wiadome, zatem ustanawia się dla obrony jego praw kuratora w osobie p. adwokata Dr. Szydłowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wurzla, doręcza się powyższy nakaz zapłaty p. kuratorowi, zaś poleca się p. Janowi Wolańskiemu, aby postanowionemu kuratorowi dowody do obrony udzielił, lub też innego obrońcę zamianował, i takowego sądowi wymienił.

Stanisławów, 19. stycznia 1870.

(379) **Edict.** (3)

Nr. 7858. Vom Zborower Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Vornahme der mit Beschluß vom 17. November 1869 Z. 9645 in der Wechselrechtssache des Abraham Roth wider die liegende Masse des Dawid Leitner pto. 200 fl. österr. Währ. sammt 6% Zinsen vom 14ten März 1864, dann Gerichtskosten 6 fl. 37 kr. und der Executionskosten pr. 4 fl. 89 kr. und 11 fl. 47 kr. bewilligten executiven Feilbietung der, der liegenden Masse des David Leitner gehörigen Realität Nr. 31 in Zborów die Termine auf den 28. März 1870, dann auf den 11. April 1870 und auf den 25. April 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, wozu die Kauflustigen mit dem Beisatze eingeladen werden, daß die Licitationsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zborów, am 26. Jänner 1870.

(413) **Edykt.** (1)

Nr. 10346. Ces. król. sąd obwodowy w Złoczowie podaje do powszechnej wiadomości, że na żądanie Heleny Duli z Sznyrowa w celu zawarcia powtórnych ślubów małżeńskich zezwolono na zaprowadzenie postępywania względem uznania za zmarłego jej męża Iwana Duli, który służył od roku 1848 w pułku 15. piechoty księcia Nassau, i od czasu zajęcia Pesztu w roku 1849 przez Węgrów, będąc przytem w bliskiem niebezpieczeństwie życia, zaginął.

Postanawiając dla Iwana Duli kuratorem pana adwokata Dra. Starzewskiego, a obrońcą związku małżeńskiego p. adwokata Dr. Wesołowskiego, wzywa się Iwana Dulę, ażeby w przeciągu jednego roku powrócił, lub w inny sposób o życiu swoim sąd lub ustanowionego kuratora zawiadomił, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu sąd na powtórne żądanie do uznania go za umarłego przystąpi.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 22. grudnia 1869.

(421) **Edykt.** (1)

Nr. 9125. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie ogłasza się niniejszem, że na zaspokojenie wierzytelności p. Mikołaja Witoszyńskiego, cesyonaryusza gal. kasy oszczędności w sumie 1526 złr. 26 kr. w. a. z 5% odsetkami od dnia 15. kwietnia 1868 i przyznanemi kosztami egzekucyi 9 złr. 46 kr. w. a.,, tudzież 46 złr. 79 kr. w. a. rozpisuje się ponownie przymusowa publiczna licytacya dóbr Kropiwna czyli Pokropiwna tutejszo-sądową uchwałą z dnia 13go marca 1869 L. 2130 wstrzymana, pod warunkami tutejszo-sądową uchwałą z dnia 31. lipca 1867 L. 4571 w Gazecie Lwowskiej ogłoszonemi we dwóch terminach, mianowicie: 24. marca 1870 i 28. kwietnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym z tym dodatkiem, że na wypadek, jeżeliby dobra wzmiankowane w tych dwóch terminach wyżej lub przynajmniej za cenę wywołania nie zostały sprzedane, do ustanowienia ułatwiających warunków termin na dzień 29go kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem przeznacza się z tą uwagą, że hipoteczni wierzyciele na tym terminie nie stawający będą uważani jako przystępujący do większości głosów stawających.

O rozpisaniu ponownem przymusowej sprzedaży dóbr rzeczonych zawiadamia się pp. Jana Torosiewicza, spadkobierców po ś. p. Józefie Torosiewiczowej, t. j. Aleksandry, Michała i Eugenii Torosiewiczów, Józefa Ostrowskiego, Mikołaja Witoszyńskiego, c. k. prokuratoryę finansową imieniem sióstr miłosierdzia we Lwowie i funduszu indemnizacyjnego, masę spadkową Edwarda hr. Borkowskiego, a względnie nieletnich tegoż spadkobierców Zdzisława, Jerzego, Karola i Maryę hr. Borkowskich na ręce opiekuna p. Mieczysława hr. Borkowskiego, nieletnich Malwinę, Justynę 2ga im., Ludwika, Hipolita 2ga im., Sewerynę, Wilhelminę 2ga im. i Ewelinę, Petronelę 2ga im. Ostrowskich na ręce ojca p. Józefa Ostrowskiego, jako też z powodu zachodzącej kolizyi do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Warteresiewicza, p. Arnolda Witoszyńskiego, p. Malwinę Liskowacką, p. Teodora Pasachas, nareszcie wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 25go września 1869 do tabuli krajowej weszli, lub którymby obecna uchwała z jakiegobądź powodu albo wcale nie, lub wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata Dr. Wesołowskiego uchwałą tutejszo-sądową z dnia 31. lipca 1867 L. 4571 ustanowionego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 26. stycznia 1870.

(422) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 64. Wydział izby adwokatów we Lwowie prostuje ogłoszenie p. Bruna Rogalskiego z dnia 5. lutego 1870 w ten sposób, że nie dał ani nie mógł mu dać pozwolenia do otworzenia pierwszej kancelaryi w sprawach karnych, albowiem udzielenie pozwolenia takiego nie należy do zakresu czynności Wydziału izby adwokatów.

Z Wydziału izby adwokatów.

Lwów, dnia 15. lutego 1870.

(427) **Konkurs.** (1)

Nr. 173-Pr. Na posadę sekretarza rady opróżnioną przy c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie z roczną płacą 1000 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie najdalej w przeciągu czterech tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie urzędowej wiedeńskiej.

Z c. k. Prezydyum sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 16. lutego 1870.

(426) **Edykt.** (1)

Nr. 793. Ces. król. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wexlowych w Samborze wzywa niniejszem posiadacza zagubionego wexlu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 5go stycznia 1869 na własny przekaz na sumę 79 złr. 55 kr. lub 79 złr. 56 kr. w. a. wystawionego, w dniu 5. kwietnia 1869 płatnego, a przez trasata Friedmanna Friedenberga do zapłaty przyjętego, aby tenże wexel do 45 dni tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż w razie przeciwnym takowy amortyzowanym będzie.

Sambor, dnia 25. stycznia 1870.

(425) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 127. W depozycie karnym c. k. sądu obwodowego w Samborze znajdują się od roku 1866 pietnaście sznurków korali, między temi niektóre z obwódkami mosiężnemi, znalezionych na ogrodzie Leiby Hausla w Zaszkowicach, których nabycia tenże usprawiedliwić nie mógł.

Ponieważ korali te prawdopodobnie z czynu karygodnego pochodzą, wzywa się właściciela tychże, lub tych, którzyby do takowych pretensye swoje rościli, by w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej tem pewniej do tutejszego sądu zgłosili się i swe prawa do wspomnionych korali wykazali, ile że po upływie tego czasu takowe sprzedane, a uzyskana cena kupna w c. k. sądzie obwodowym przechowana zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 8. lutego 1870.

(387) **Stipendien**

für den Brauer-Curs an der landwirthschaftlichen Mittelschule Francisco-Josefinum in Mödling.

Die k. k. n. ö. Statthalterei hat für den Brauer-Curs, welcher an der landwirthschaftlichen Mittelschule Francisco-Josefinum in Mödling am 4. April 1870 eröffnet und Ende Juli 1870 geschlossen wird, fünf Stipendien von je 150 fl. öst. W. bewilligt.

Zur Aufnahme in diesen Brauer-Curs, dessen Program bereits veröffentlicht wurde, wird erfordert:

1. Der Nachweis einer guten Schulbildung.

2. Der Nachweis einer entsprechenden Verwendung in einer Brauerei durch mindestens sechs Monate.

Stipendien befreien nicht von der Entrichtung des Lehrhonorars.

Die mit den erforderlichen Nachweisen belegten Gesuche sind längstens bis 10. März 1870 an das Curatorium der landwirthschaftlichen Mittelschule Francisco-Josefinum in Mödling zu überreichen.

Von der k. k. n. ö. Statthalterei.

Wien, den 14. Jänner 1870.

(402) **Edykt.** (3)

L. 11748. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, w sprawie egzekucyjnej Wolfa Rotha przeciw Hillef Roth o zniesienie wspólnej własności realności pod l. k. 193 w Przemyślu położonej na żądanie Wolfa Rotha z 30go lipca 1869 l. 8201 w dalszym toku egzekucyi prawomocnego wyroku z 13. lutego 1868 l. 838 dozwala egzekucyjną sprzedaż realności w Przemyślu pod liczbą konskrypcyjną 193 m. położonej, z wyjątkiem znajdującego się na tylnej stronie gruntu pod liczbą konskr. 193 m. nowo wybudowanego domu o jednym piętrze poprzód do Wolfa Rotha a teraz do Herscha i Złize Wasermanów należącego, a to w celu zniesienia wspólnej własności tej w Przemyślu pod l. k. 193 m. położonej realności, a oraz na zaspokojenie kosztów sporu i egzekucyi poprzód w kotach 24 zł. 80 kr., 4 zł. 50 kr. i 6 zł. 67 kr., a obecne podanie do l. 8204 ex 1869 w ryczałtowej kwocie 6 zł. 39 kr. a za obecnie podanie do l. 11748-1869 w kwocie 1 zł. 36 kr. przyznanych, a to pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż ta odbędzie się w następujących trzech terminach, jako to: dnia 14go marca 1870. 25go kwietnia 1870 i 30go maja 1870, każdego razu o 10. godzinie przed południem i w pierwszych 2ch terminach realność ta tylko wyżej albo za cenę kupna szacunkową, w trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej i za każdą cenę ofiarowaną sprzedaną będzie.

2. Jako cena wywołania przyjmuje się wartość 5444 zł. 50 kr. w. a. przez oszacowanie sądowe wyrachowana.

3. Każden chęć kupienia mający obowiązany jest 10ty procent ceny szacunkowej w okrągłej sumie 545 zł. w. a. w gotówce, albo w listach zastawnych, albo w obligacyach indemnizacyjnych, które z bieżącemi kuponami i talonami zaopatrzone być muszą i które podług kursu dnia licytacyę poprzedzającego w urzędowej Gazecie lwowskiej ogłoszonego porachowane będą, jako wadyum przed rozpoczęciem licytacyi do rąk sądowej komisyi licytacyjnej złożyć. Wadyum to kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym licytantom zaś po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

Akt oszacowania, ekstrakt tabuli i dalsze warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tej licytacyi uwiadamia się wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu znanych, do rąk własnych, wszystkich wierzycieli, którzyby z pretensyami swemi po 18go listopada 1867 do tabuli weszli, albo którymby uchwała licytacyjna i wszystkie późniejsze uchwały w tej sprawie wcale nie albo w nieprzynależyytm czasie doręczone zostały, prócz edyktu oraz i przez kuratora, którego się im w osobie p. adwokata Dworskiego z substytucyą p. adwokata Chamaidesa postanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 5. stycznia 1870.

(403) **Edykt.** (3)

L. 1445. Z c. k. sądu obwodowego w Przemyślu prostuje się mylka w edykcie z dnia 3. listopada 1869 l. 10986, że uchwałą tą publiczna sprzedaż nie dóbr „Duńkowicz“ lecz dóbr „Duńkowic“ na dzień 28. lutego 1870 rozpisaną została.

Oraz zawiadamia się wierzycieli hypotecznych dóbr Duńkowic z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: Karolinę z hr. Pinińskich Popielowa, Izabelę z Gutkowskich Barańskę, jako spadkobierczynię ś. p. Henryka Łapińskiego, spadkobierców Wincentego Antoniewicza, mianowicie Anielę Antoniewicz jako matkę i opiekunkę nieletnich Maryi i Anny Antoniewicz, Alojzyę z Malczewskich Urbańskę, Ozyasza Leib Horowitz i Anielę 1mo. Popielowę 2do. Huttel, że uchwałą powyższą celem zaspokojenia pretensyi dyrekcyi pierwszej austryackiej kasy oszczędności w kwocie 20665 zł. 56 kr. a. w. z przyn. i innych publiczna sprzedaż dóbr Duńkowic w obwodzie Przemyskim położonych, do p. Jana Urbańskiego należących, w jednym terminie, a to na dzień 28go lutego 1870 o 10tej godzinie przed południem pod warunkami edyktem z dnia 3. listopada 1869 liczby 10986 w urzędowej części Gazety lwowskiej ogłoszonemi rozpisaną uchwałą, zaś dla powyż wymienionych wierzycieli, ustanowionemu kuratorowi panu adwokatowi krajowemu Drowi. Skałkowskiemu doręczone zostali.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 12. lutego 1870.

(378) **Edykt.** (3)

L. 5152. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do publicznej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 17. listopada 1869 l. 9163 odbędzie się celem zaspokojenia wygranej sumy wekslowej 86 zł. w. a. z odsetkami po 6proc. od dnia 12. września 1868 bieżącemi i kosztami sądowemi w ilości 6 zł. 87 kr. w. a., 4 zł. 36 kr., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 5 zł. 87 kr. i 5 zł. 88 kr. w. a. przyznanych, jakoteż niniejszych kosztów w ilości 12 zł. 38 kr. w. a. przymusowa sprzedaż publiczna realności rustykalnej l. k. 46 w Podhajcach na przedmieściu halickim położonej, dłużnika Aleksandra Lukomskiego własnej, na rzecz Markusa Tortona w 3ch terminach w tutejszym c. k. sądzie dnia 1. kwietnia 1870, dnia 29. kwietnia i dnia 20. maja 1870, każdą razą o godzinie 10. rano, iż przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś przy trzecim terminie takowa nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość aktem ocenienia sądownie w kwocie 328 zł. 90 kr. wal. a. oznaczona.

Każdy chęć kupna mający obowiązany jest 10 proc. ceny szacunkowej, t. j. kwotę 32 zł. 80 kr. w. a. w gotówce jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia iż dalsze warunki, pod któremi ta realność sprzedana być ma w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 2. stycznia 1870.

(382) **Edykt.** (3)

L. 22421. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadomia niniejszym edyktem p. Wawrzyńca Musielskiego, że przeciw p. Józefie hr. Skorupkowej, p. Alojzemu Brejerowi i p. Wawrzyńcowi Musielskiemu pod dniem 20. grudnia 1869 do l. 22421 p. Franciszek Gruszka, organista w Łączkach wniósł pozew o zapłacenie 110 zł. w. a. z przynal. w załatwieniu którego uchwałą 24. stycznia 1870 l. 22421 wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na 16. marca 1870 o godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Wawrzyńca Musielskiego jest niewiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego, na koszt i niebezpieńczeńswo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Mochnackiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 24. stycznia 1870.

(381) **Edykt.** (3)

L. 242. C. k. sąd powiatowy w Makowie wzywa niniejszem Andrzeja Zborowskiego z Makowa, szeregowca c. k. pułku piechoty Nr. 20, który w wojnie austryacko-pruskiej podczas bitwy pod Nachodem dnia 27. czerwca 1866 stoczonej, gdzieś się zapodział, aby w ciągu roku tem pewniej w tutejszym sądzie się zjawił, lub w inny sposób o tem, że żyje, sądowi lub ustanowionemu w tym celu dla niego kuratorowi Wincentemu Łabędziowi z Makowa doniósł, gdyż w razie przeciwnym sąd do uznania go za zmarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 6. lutego 1870.

(357) **Edykt.** (3)

Nr. 189. Z zatwierdzeniem c. k. sądu obwodowego z 31go grudnia 1869 l. 14578 uznaje się Kaźmierza Borkowskiego z Tarnopola za marnotrawcę, poddaje się go pod kuratelę i mianuje się Jędrzeja Hrycynę kuratorem.

Z c. k. miejs. deleg. sądu.

Tarnopol, dnia 31. stycznia 1870.

(389) **Edykt.** (2)

Nr. 18514. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek rekwizycyi c. k. sądu powiatowego w Nadwórnie z dnia 28. lutego 1861 do l. 2445 zarządza się w celu zaspokojenia pretensyi masy spadkowej Ferdynanda Ruebenbauera, a względnie tegoż prawonabywcy Wolfa Breunera przeciw Henrykowi Dewiez w sumie 1631 złr. m. k. z odsetkami po 4% od 19. lutego 1851 liczyć się mającemi, i kosztami egzekucyi w kwocie 8 złr. 18 kr. m. k. i 51 złr. 73½ kr. w. a. i 35 złr. 1 kr. w. a. przyznanych powtórna egzekucyjna licytacya realności pod L. k. 62⅚ w Stanisławowie położonej, do p Teofili Jaworowskiej należącej, i w księgach gruntowych miasta Stanisławowa Dom. 1. pag. 62 wpisanej, która to licytacya na dniu 7. kwietnia i 30. maja 1870, w każdym razie o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Cenę wywołania stanowi wedle sądowego oszacowania tejże realności z dnia 19go lipca 1865 kwota 1056 złr. 86 kr. w. a.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym będzie jako wadyum złożyć kwotę 160 złr. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi, która to kwota najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, wszystkim zaś innym natychmiast po ukończeniu licytacyi zwróconą będzie.

3. Do przedsięwzięcia licytacyi wyznacza się dwa termina, w których ta realność za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być ma. Gdyby zaś sprzedaż w ten sposób nie nastąpiła, natenczas wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 31. maja 1870 o godzinie 4tej po południu.

4. Akt oszacowania i extrakt tabularny w aktach sądowych przejrzeć lub odpisać wolno.

Stanisławów, 15. stycznia 1870.

(406) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 60873. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie jako sąd handlowy podaje niniejszem do wiadomości, że w tymże celem ściągnienia wierzytelności wexlowej 350 złr. w. a. z p. n. Janowi Balkowi przeciw Franciszkowi Wenclowi przyznanej, odbędzie się dnia 31. marca 1870 r. o godzinie 10tej przed południem publiczna licytacya ³⁄₁₆ części realności we Lwowie pod L. 345 m. położonej, a wedle Dom. 97 pag. 18 nr. 13 et 14 haer. Franciszka Wentzla własnych, na którym terminie te części realności i niżej ceny szacunkowej oraz wywołania 10.288 złr. 26½ kr. w. a. sprzedane będą, że jako wadyum kwota 1030 złr. w. a. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzane być mogą; że uchwałę licytacyjną dla nieobecnego dłużnika Franciszka Wentzla wygotowaną, tegoż kuratorowi p. adwokatowi Dr. Roińskiemu się doręcza, i że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego prawa rzeczowe na sprzedać się mających częściach realności nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiejbądź przyczyny doręczone być nie mogły, p. adwokat Dr. Rappaport za kuratora, a tegoż zastępcą p. adwokat Dr. Śmiałowski mianowanym został.

Lwów, 29. grudnia 1869.

(418) **Edykt.** (2)

Nr. 7798. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Lea Rabner przeciw Apolonii Suchodolskiej w dniu 15go lutego 1870 do l. 7798 prośbę o wydanie nakazu zapłaty względem sumy wexlowej 1500 złr. w. a. wniosła.

Ponieważ miejsce pobytu Apolonii Suchodolskiej niewiadome jest, c. k. sąd krajowy do zastępywania tejże tutejszego p. adwokata Dr. Goreckiego z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka kuratorem mianował, któremu wydany pod dniem dzisiejszym do l. 7798 nakaz zapłaty się doręcza, i z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Lwów, dnia 16. lutego 1870.

(416) **Edykt.** (2)

Nr. 1928. Ces. król. sąd powiatowy w Mościskach wiadomo czyni, iż na żądanie Wolfa Egerta celem ściągnięcia temuż przyznanej kwoty 63 złr. 57½ kr. w. a. z 4% procentami od 6. kwietnia 1847 bieżącemi, kosztami sądowemi w kwocie 4 złr. 42 kr. 4 złr., 2 złr., 6 złr. 42 kr. realność pod Nr. 92 tutaj położona, do masy leżącej ś. p. Selika Grund należąca, w drodze egzekucyi dnia 21go marca i 20go kwietnia 1870, zawsze o godzinie 3ciej po południu pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wydobyta wartość szacunkowa wspomnionej realności w kwocie 313 złr. w. a., niżej której na pierwszym i drugim terminie sprzedaż nastąpić nie może.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest jako wadyum kwotę 31 złr. 25 kr. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi sądownie złożyć.

3. Gdyby realność ta w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedaną nie była, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 27go kwietnia 1870 o godzinie 3ciej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Reszta warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg tabularny mogą być w tutejszej registraturze przejrzanemi.

O rozpisaniu tej przymusowej licytacyi uwiadamia się leżącą masę dłużnika Selika Grund, jego z imienia i miejsca pobytu niewiadomi spadkobiercy przez kuratora Chaima Ber Kisla, wszyscy wierzyciele hipoteczni, ci zaś, którymby uchwała ta licytacyę rozpisująca z jakichbądź powodów albo wcale nie, lub też wcześnie przed terminem licytacyjnym nie mogła być doręczoną, lub którzyby tymczasowie z prawami swemi hipotekę uzyskali, przez edykta i równocześnie w osobie p. Ber Stadfeld ustanowionego kuratora.

Mościska, 28. grudnia 1869.

(411) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1023. Z powodu wcześniejszego odprawienia poczt z Koszyc w kierunku do Dukli będzie poczta wozowa i osobowa z Dukli do Tarnowa o godzinę prędzej odchodziła niż dotąd, to jest przy regularnem kursowaniu o godz. 9tej min. 30 wieczorem, a poczta osobowa z Miejsca do Nowego Sącza, jako też poczta konna z Jasła do Nowego Sącza, jako z wyż wspomnionemi pocztami w związku będące, z Jasła o godz. 1szej min 50 rano.

Co się niniejszem z tym dodatkiem do powszechnej podaje wiadomości, że w ten sposób poczty z Koszyc w Dukli o godz. 8mej min. 30 wieczór, z Dukli w Tarnowie o godzinie 8mej min. 15 rano, z Miejsca, a względnie z Jasła w Nowym Sączu o godz. 10tej min. 20, względnie o godz. 10tej rano stanąć mają.

C. k krajowa Dyrekcya poczt.

Lwów, 1. lutego 1870.

(410) **Edykt.** (2)

Nr. 7609. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Ozyasza Beer, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Józefa Thom i syna z dnia 3go lutego 2870 do l. 5799, uchwałą z dnia 4go lutego 1870 do l. 5799 nakaz płatniczy na sumę wexlową 1025 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatwi Dr. Rechen doręczonym został.

Lwów, dnia 15. lutego 1870.

(414) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1442-Pr. Dla zabezpieczenia robót w celu napraw i przeistoczeń w budynkach c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przedsięwziąć się mających, odbędzie się w tymże c. k. sądzie na dniu 10. marca 1870 o godzinie 9tej zrana publiczna licytacya na podstawie ustnych i pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi 9885 złr. 29 kr. w. a., z których przypada:

1. na roboty murarskie z materyałem	3529 złr.	13½	kr.	w. a.
2. na roboty ciesielskie z materyałem	4012 „	75	„	„
3. na roboty kamieniarskie z materyałem	11 „	55	„	„
4. na różne roboty, jak stolarskie, szklarskie, blacharskie, malarskie, pokostnicze i omażenie	2153 „	85½	„	„
5. na naprawę zegaru	78 „	—	„	„
Razem	9885 złr.	29	kr.	w. a.

Odnośne wymiary, kosztorysy z planami, jako też ogólne i szczegółowe warunki przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w biurze prezydyalnem sądu obwodowego.

Wadyum wynosi 500 złr. w. a. Oferty ułożone według przepisów ostęplowane i zaopatrzone w wadyum złożone być mają do dnia przed licytacyą w Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie, a na dniu licytacyi aż do ukończenia takowej w komisyi licytacyjnej.

Oferty nie ułożone podług przepisów, lub też nie podane w przeznaczonym czasie, nie będą uwzględnione.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 14. lutego 1870.

(420) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 734-D. F. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30. kwietnia 1870 losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego ustaje, począwszy od 1. marca 1870 wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 13. lutego 1870.

(412) **Edykt.** (2)

Nr. 1057. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zuzannę Ziembicką, że Markus Friedmann w tutejszym sądzie uchwałę tabularną dtto. 28go czerwca 1869 L. 7417 dozwalającą na intabulowanie go za właściciela tutejszej realności Nr. 392/1231 uzyskał.

W celu doręczenia więc powyższej uchwały ustanawia się dla Zuzanny Ziembickiej kuratora ad actum w osobie p. adwokata Dra. Sternklara, któremu się zarazem powyższą i niniejszą uchwałę doręcza.

Tarnopol, dnia 7 lutego 1870.

(415) **Edykt.** (2)

L. 809. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa niniejszym edyktem posiadacza zgubionego wekslu ddto. 2. czerwca 1869 na sumę 200 zł. w. a. przez Ester Beiles wystawionego za trzy miesiące w Tarnowie płatnego a przez Sarę Wolf akceptowanego, aby się w przeciągu 45 dni od daty edyktu z tym wekslem w tutejszym sądzie zgłosił, bo inaczej by takowy za umorzony uważany został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. stycznia 1870.

Doniesienia prywatne.

Nr. 245.

Zufolge Allerhöchsten Befehles Seiner k. und k. Apostolischen Majestät
eröffnet die k. k. Lotto-Gefälls-Direction die

XIII. GROSSE GELD-LOTTERIE

und zwar zu Zwecken öffentlicher Wohlthätigkeit
für die

diesseitige Reichshälfte.

Der ganze Reinertrag dieser Lotterie ist zur

Errichtung von Etablissements zur Erzeugung feiner Spitzengattungen

behufs der nachhaltigen Hebung des Erwerbes der Bewohner des böhm. Erz- und Riesengebirges bestimmt.

Diese reich ausgestattete Lotterie enthält **1000** Treffer,
wovon der 1. Haupttreffer **100.000** fl.
„ 2. „ **40.000** „
„ 3. „ **20.000** „ und einschließig dieser Gesammt-Gewinnstsumme

300.000 Gulden österreichische Währung beträgt.

Die Ziehung erfolgt bestimmt und unwiderruflich am 10. Mai 1870.

Das Los kostet 2 fl. 50 kr. österr. Währung.

Die Lose sind zu haben in Wien: bei der im k. k. Lotto-Gefälls-Directions-Gebäude, Stadt, Salzgries Nr. 20 befindlichen Abtheilung für Staats-Lotterien zu wohlthätigen Zwecken, und bei den Losverschleißern in den k. k. und k. ungarischen Kronländern: bei allen Lotto-Gefälls-Cassen und Steuerämtern, bei den meisten Postämtern, Eisenbahn- und Dampfschiffahrts-Stationen, und bei den in allen Städten und bedeutenderen Ortschaften der Monarchie aufgestellten Los-Absatz-Organen,

Da der ganze Reinertrag dieser Lotterie nicht nur einem allgemein beliebten inländischen Industriezweige gewidmet ist, sondern auch beabsichtiget wird, durch dessen Emporblühen den bekanntlich in sehr bedrängter Lage befindlichen Bewohnern des böhmischen Erz- und Riesengebirges einen nachhaltigen Erwerb zu verschaffen, während zugleich den Losabnehmern die Erreichung bedeutender Gewinnste in Aussicht gestellt ist, so gibt sich die k. k. Lottogefälls-Direction der Hoffnung hin, daß dieses Unternehmen sich der regsten Theilnahme erfreuen wird.

Von der k k Lotto-Gefälls-Direction.

Wien, am 11. December 1869.

Eduard Volkmer, k. k. Hofrath und Lotto-Director.

W skutek Najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości
otwiera c. k. Dyrekcya dochodów loteryjnych

XIII. Wielką Loteryę Pieniężną,

a to dla celów powszechnej dobroczynności,
na **rzecz tutejszej połowy Monarchii.**

Cały czysty dochód z tejże loteryi przeznaczony jest na

utworzenie zakładów fabrykacyi Przedniejszych gatunków koronek

celem skutecznego podniesienia zarobku mieszkańców pasma czeskich gór rudnych i olbrzymich.

Ta bogato wyposażona loterya zawiera 1000 trafnych,
z których 1. główna trafna **100.000** zł.
„ 2. „ „ **40.000** „
„ 3. „ „ **20.000** „ a łącznie z temi ogólną summę wygranych

300.000 złotych waluty austryackiej wynosi.

Ciągnienie nastąpi nieochybnie i nieodwołalnie dnia 10. maja 1870.

Los kosztuje 2 złote 50 centów waluty austryackiej.

Losy są do nabycia, w Wiedniu, w wydziale loteryj rządowych dla celów dobroczynnych, znajdującym się w budynku c. k. Dyrekcyi dochodów loteryjnych w mieście, przy ulicy Salzgries Nr. 20, jako też u sprzedawców losów, w c. k. i k węgierskich krajach koronnych; we wszystkich c. k. kasach dochodów loteryjnych, w c. k. urzędach poborowych, niemal we wszystkich c. k. urzędach pocztowych, na stacyach kolei żelaznych i żeglugi parowej, tudzież u organów ustanowionych dla sprzedaży losów po wszystkich miastach i znaczniejszych miejscach monarchii.

Ze względu, że nietylko cały czysty dochód tejże loteryi przeznaczony został dla powszechnie ulubionej gałązi przemysłu krajowego, ale że się zamierza, przez rozwój tej fabrykacyi przysporzyć skuteczny zarobek mieszkańcom pasma czeskich gór rudnych i olbrzymich, którzy wrzekomo w bardzo przykrem położeniu się znajdują, podczas gdy kupującym losy sposobność znacznych wygranych się podaje, spodziewa się c. k. dyrekcya dochodów loteryjnych, że przedsiębiorstwo to żywy udział znajdzie.

Od c. k. Dyrekcyi dochodów loteryjnych.

Wiedeń, dnia 11. grudnia 1869.

Edward Volkmer m. p., c. k. radca dworu i dyrektor loteryi.

По Всевысочайшому приказу Его ц. и к. Апостольского Величества отворяе ц. к. дирекція лотерійныхъ доходовъ

XIII. ВЕЛИКУЮ ГРОШЕВУЮ ЛОТЕРІЮ

именно для цѣлей публичной благодѣятельности въ сей половинѣ державы.

Весь чистый доходъ сей лотеріи призначенъ

на учрежденіе закладовъ для произведенія тонкихъ кружевыхъ

въ цѣли тревалого поднесенія заробку жителей ческихъ горъ Рудоносныхъ и Керконошскихъ.

Сія богато выпосаженная лотерія содержитъ **1000** выигоръ,
изъ которыхъ 1. головный выигрышъ **100.000** зол.
2. „ „ **40.000** „
3. „ „ **20.000** „
а включно съ ними совокупная сумма выигрышей

(409—1)

300.000 ЗОЛОТЫХЪ АУСТРІЙСКОЙ ВАЛЮТЫ выноситъ.

Тагненье послѣдуе положительно и неотзовно дня 10. Мая 1870.

Лосъ стоитъ 2 зол. 50 кр. аустр. вал.

Лосы можно достати въ Вѣдни: въ домѣ ц. к. дирекціи лотерыйныхъ доходовъ, въ мѣстѣ, Salzgriess Nr. 20, у находящого ся тамже отдѣленія для статскихъ лотерій по благодѣятельнымъ цѣлямъ, и у продавателей лосовъ въ ц. к. и к. угорскихъ коронныхъ краяхъ; при всѣхъ кассахъ лотерійныхъ доходовъ и податковыхъ урядахъ, при большой части почтовыхъ урядовъ, стаціяхъ желѣзницъ и пароплавбы и во всѣхъ мѣстахъ и значнѣйшихъ мѣстцевостяхъ монархіи у органовъ постановленыхъ для сбыта лосовъ.

Понеже не только весь чистый доходъ сей лотеріи ризначенъ есть для туземной обще любимой промысловой галузи, но возамѣряе ся также, черезъ процвѣтанье оной подати тревалый заробокъ жителямъ ческихъ Рудоносныхъ и Керконошскихъ горъ, якъ извѣстно въ весьма бѣдномъ станѣ находящихъ ся, а при томъ покупатели лосовъ могутъ значительніи выигриши пріобрѣсти, то ц. к. дирекція лотерійныхъ доходовъ питае надежду, же предпринятіе сіе встрѣчено буде съ живѣйшимъ участіемъ.

Отъ ц. к. діректціи лотерійныхъ доходовъ.

Вѣдень, дня 11. Грудня 1869.

Едуардъ Фолькмеръ, ц. к. надворный совѣтникъ и директоръ лотеріи.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.